

Det vil jo erindres, at der var stillet et Forslag af nogle Medlemmer i Udvalget om at bevilge den høitærede Minister en Sum til at foretage en midlertidig Forandring ved Postgaarden, naar Generalpostdirektøren var flyttet bort derafra; men den høitærede Minister vægrede sig ved at modtage dette Forslag, og derfor kom det ikke frem. Saaledes som det nu staar, maa jeg paa Flertallets Vegne anbefale, at disse Byggearbejder udsættes endnu et Aar, navnlig efterat det høie Thing har vedtaget Vædringsforslaget angaaende Toldkammerbygningen. — Jeg finder mig endnu kun foranlediget til at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod) angaaende Vædringsforslaget under Nr. 1, idet jeg skal bemærke, at Finantsudvalget selvfølgelig kan have megen Medfølelse med disse Skovarbejdere, som have saa overordentlig ringe Indtægt, men at det dog ikke er en Opgave, der kan være stillet Finantsudvalget at bestemme Arbeidspriserne. Det er en Opgave, der i en vis Henseende stilles Thinget, nemlig for de fast ansatte Embedsmænds Vedkommende, og jeg tror ikke, at det med Hensyn dertil er en almindelig gjenneigaende Stemning her i Thinget, at man skal tvinge Regjeringen fremad til høiere Bevillinger. Naar Taleren derimod er om Arbejdere, saa mene vi, hvor meget vi end sympathisere med de Følelser, der have faaet Gjenklang i det meget ærede Medlems Udtalelser, at det dog maa paahvile Administrationen at bestemme Arbeidspriserne, og at disse ikke ved kunstige Midler bør forceres op for Andre. Der er imidlertid endnu en Ting derved, der beror paa en Misforstaaelse af mine Ord; maaffe det ligger i, at jeg har udtrykt mig noget uklart, da jeg talte om visse kalkulatoriske Poster i Finantsbudgettet. Denne Post er ikke kalkulatorisk i den Forstand som de Poster, hvorved man udtrykkelig nævner, at de ere kalkulatoriske. Naar der her bevilges en vis Sum til Skovarbejder, saa er der ikke bevilget en Sum til at fælde et vist Antal

Træer eller til at tilvejebringe et vist Antal Favne Brænde af Skovene, men der er bevilget en vis Sum til det Arbejde, som efter den hele Skovdrift maa anses for det sædvanlige. Skulde den blive overskreden eller blive lidt mindre, saa er det Noget, Finantsministeren fra sin Side meget godt kan forsvare, men han maa søge at holde Udgiften saa nær som muligt indenfor Bevillingen. Naar der derimod bevilges en Sum til et saa og saa stort Antal Rationer Brød til Mandskabet ved Hæren, saa er det en ren kalkulatorisk Post; thi Udgiften beror paa Priserne. Der er det Brødet, som er bevilget, og ikke nogen bestemt Sum. Det er ikke i samme Forstand kalkulatorisk, naar der er Tale om Skovarbejder; thi der er ikke bevilget Opfykning af et vist Antal Favne Brænde, men en Sum, der anslaaes til det Arbejde, som i det Hele skal udføres ved Driften, og som Ministeren maa se at holde sig saa nær til som muligt. Det var kun denne Forffjel, som jeg vilde gjøre opmærksom paa, fordi det forekommer mig, at det ærede Medlem var i en Misforstaaelse, naar han pointerede, at det var kalkulatorisk. Paa den anden Side skal jeg gjentage, at det ikke er Udvalgets Mening her at drive Regjeringen frem til at give en større Dageløn til Arbejderne, end den finder det hensigtsmæssigt.

Schjöring: Med Hensyn til Anvendelsen af den botaniske Haves Grund tog hele Finantsudvalget ifjor et Forbehold, der lyder saaledes: „Med Hensyn til Anvendelsen af den nuværende botaniske Haves Grund maa Rigsdagens senere Afgjørelse forbeholdes.“ Jeg forstod dette den Gang saaledes, at man vilde vente med at træffe en saadan Afgjørelse, indtil Grunden blev ledig, og jeg har derfor ikke kunnet være med til allerede nu at ville træffe en Afgjørelse i Form af en Anmærkning i Finantsloven flere Aar, før Spørgsmaalet egentlig bliver praktisk, det vil sige flere Aar, før den botaniske Haves Grund bliver ledig.